

Č. 2419.

Vojenské věci: Po uplynutí jednorocní lhůty ode dne návratu ruských legií není ministr Nár. obrany již příslušným, aby bývalému rak. uh. gázistovi dal doručiti rozhodnutí, kterým se zbavuje nároku na zaopatřovací požitky podle § 4. zákona z 19. března 1920 č. 194 Sb.

(Nález ze dne 28. května 1923 č. 9285).

Prejudikatura: Boh. 2033 a 2351 adm.

Č. 2420.

Zabírání budov: I. Záboru podle zákona z 12. srpna 1921 č. 304 Sb. nevadí okolnost, že o těchže místnostech trvá nájemní smlouva, která státní správou byla schválena. — II. Zábor není ve smyslu § 1, odst. 3 č. 5 přípustný, jestliže příslušný úřad v předepsaném řízení teprve po 1. lednu 1919 prohlásil, že stavby lze užívat, třeba stavby bylo fakticky užíváno již před tímto termínem.

(Nález ze dne 28. května 1923 č. 9286).

Věc: Městská rada města Bratislavy proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska — ref. veřejných prací — v Bratislavě o zabránění části budovy.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím župana bratislavské župy z 15. února 1922 byla podle zákona z 12. srpna 1921 č. 304 Sb. zabráněna řada místností v budově »Reduty« v Bratislavě, patřící městu Bratislavě.

Rekursu st-lky ministr pro Slov., vládní referát veřejných prací, v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhověl. — — —

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Pokud stížnost namítá, že místnosti nemohly býti zabráněny, poněvadž ministerstvo, schválivši nájemní smlouvy ujednané městem ještě před zabráněním, uznalo volnou disposici města s »Redutou« nepřímo také s hlediska zákona z 12. srpna 1921 č. 304 Sb., nelze výtku tu shledati důvodnou.

Uvedený zákon vypočítává důvody pro vyloučení budov nebo částí jejich ze zabránění ve svém §u 1, odst. 3 pod č. 1—8 taxativně. Mezi důvody těmi není uveden případ, že smlouvě nájemní dostalo se před zábořem úředního schválení. Naopak však § 10 téhož zákona připoustí, aby byly zabráněny také předměty najaté státní správou (odst. 1.) a prohlašuje, že zabráněním se ruší dosavadní nájemní smlouvy státní správou ujednané (odst. 2). Nepřiznává-li podle toho zákon ani okolnosti, že státní správa sama ujednala smlouvu nájemní, účinku zabránění vylučujícího, pak lze tím méně účinek takový přiznati pouhému schválení, jež udělí státní úřad nájemní smlouvě ujednané mezi třetími osobami.

Jinak jest stížnost odůvodněna.